Bernardus Claravallensis: Sermones super Cantica canticorum. Add: Gilbertus de Hoilandia: Sermones super Cantica canticorum

Strassburg: Martin Flach (printer of Strassburg), 1497 Seite 205

ad eũ qui aperit ⁊ nemo claudit: sponsum
eccl'ie Ihm xpm dñm nr̃m q̃ est sup om-
nia de⁹ bñdict⁹ in secula Amen.

Sermo. lxix.

B D Ilectus meus
D mihi: ⁊ ego illi. Hãc vocez vni-
uersali eccl'ie sermo supior assi-
gnauit. pp̃ter factas sibi a deo pmissiões
vite ei⁹ q̃ nũc est pariter ⁊ future. De ani-
ma pposita questio est. qꝛ nõ potest sibi ar
rogare vna qd̃ vniuersitas audeat. nec ali
quo mõ ad se trahere illã. Si nõ licet: refe
ramus proinde oportet ita ad eccl'iam vt
nullaten⁹ ad psonã. Nec mõ hanc: sꝫ ⁊ re-
liquas voces similes huic loquẽtes rgan
dia. verbi gr̃a. expectãs expectaui dñm: ⁊
intẽdit mihi. ⁊ si quas alias sermo supior
pstrinxit. Q, si quis licere putat: ego non
abnuo: sꝫ interest cui. Nõ enim cuicunqꝫ.
Prorsus hꝫ eccl'ia dei spũales suos q̃ nõ
modo fideliter sꝫ ⁊ fiducialiter agãt in eo.
cũ deo quasi cũ amico loquentes: testimo
nium illis phibẽte ꝯsciẽtia gl'ie ei⁹. Qui
nã illi sint. id quidẽ penes deũ. tu vero au
di qualem te esse oporteat si talis vis esse.
Qd̃ tamẽ dixerim nõ quasi exptus. sed q̃-
si expiri cupiẽs. Da mihi aĩam nihil amã
tem p̃ter deũ. ⁊ qd̃ pp̃ter deũ amandũ est
cui viuere xp̃s non tm̃ sit: sꝫ ⁊ diu iã fuerit
cui studiũ ⁊ ociũ sit puidere deũ in ꝯspectu
suo semp: cui sollicite ambulare cũ domio
deo suo: nõ dico magna: sꝫ vna voluntas
sit ⁊ facultas nõ desit. da (inqꝫ) talẽ animã
⁊ ego nõ nego dignã spõsi cura: maiestatꝭ
respectu: dñantis fauore: sollicitudine gu
bernãtis. ⁊ si voluerit gloriari: nõ erit insi
piens: tm̃ vt q̃ gloriat̃ in dño gl'ict̃. Ita ĩ
quo multi audẽt: audet ⁊ vnus. sꝫ alia rõe
Nempe sanctã multitudinẽ cause sup̃di-
cte fidentẽ faciũt. sanctã aĩam duplex que
dam rõ. Primo quidẽ ꝙ habeat in natu-
ra simplicissima spõsi diuinitas q̃si vnuz
respicere multos. ⁊ quasi multos vnum.
Nec ad mltitudinẽ mult⁹ erit. nec ad pau
citatẽ rarus. nec ad diuersitatez diuersus.
nec restrict⁹ ad vnũ. nec anxius ad curas
nec pturbatus seu turbulẽtus ad sollicitu
dines. Sic sane vni intẽtus vt nõ detẽt⁹.
H sic pluribꝫ. vt nõ distẽtus. Deniqꝫ qd̃ vt p
bare suauissimũ: ita charissimũ pbasse est
tanta est verbi dignatio, tãta beniuolẽtia
patris verbi erga bene affectã ⁊ bñ cõpo-
sitam aĩam. qd̃ quidẽ ip̃m patris mun⁹ et
verbi opus est. vt quã sua tali bñdictõne
p̃uenerint ⁊ p̃parauerit sibi: sua quoqꝫ di-
gnent̃ p̃sentia. ⁊ ita vt nõ modo ad eã ve-
niant. sed etiã mãsionẽ apud eam faciant
Nõ eni sufficit exhiberi nisi ⁊ copiam sui
p̃beant. Quid est venire ad aĩam verbuz?
Erudire in sapia. Quid est patrẽ venire?
Afficere ad amorẽ sapiẽtie: vt dicere pos-
sit. quia amatrix facta sum forme illi⁹. Pa
tris diligere est. ⁊ ideo patris aduent⁹ exĩ
fusa dilectõe pbatur. Quid faceret erudi-
tio absqꝫ dilectõne? Inflaret. Quid absqꝫ
eruditione dilectio? Erraret. Deniqꝫ erra I
bant de quibꝫ dicebat̃. Testimoniuz illis
phibeo ꝙ zelũ dei habẽt: sꝫ nõ s̃m sciẽtiaz
Nõ decet spõsam ṽbi esse stultã. porro cla
tam pater nõ sustinet. Pater enĩ diligit fi-
lium. ⁊ oẽm altitudinẽ extollentẽ se aduer
sus sciam verbi: semp in pmptu habꝫ de-
ijcere atqꝫ destruere. siue imittẽdo zelum:
siue itẽdendo: quoꝝ alteꝝ misericordie. al
terum iudiciũ est. Utinã in me oẽm extol-
lentiã cõprimat. imo deijciat. ⁊ ad nihilũ
redigat nõ accẽsus furor. sꝫ infusus amor
Utinã discam nõ supbire sꝫ vnctõe poti-
us q̃ꝫ vltione magistra. Dñe ne in furore
tuo arguas me. sicut angelũ extollentez se
in celo. neqꝫ in ira tua corripias me. sicut
hoiem in padiso. Ambo iniquitatẽ medi-
tati sunt. altitudinẽ affectãtes. ille potẽtie.
iste sciẽtie. Deniqꝫ credidit insipiẽs muli-
er pollicẽti: sed seducẽti. eritis sic dij: scien
tes bonũ ⁊ malũ. Jam sese añ seduxerat.
cui psuaserat sil'em fore altissimo. Nã qui
se putat aliq̃d esse cũ nihil sit: ip̃e se seduc.
Uez vtraqꝫ altitudo deiecta est. sed ĩ hoĩe
mitius. iudicãte ita illo q̃ om̃ia fac̃ in põ-
dere ⁊ mensura. Nã angelo in furore pu-
nito imo damnato: homo irã tm̃ sensit et
nõ furorẽ? Nempe cũ iratus fuit mĩ̃icor
die recordatus est. Propter hoc semẽ eius K
filij ire ⁊ nõ furoris vsqꝫ in hodiernũ diẽ.
Si nõ nascerer fili⁹ ire: non opus essꝫ re-
nasci. Si furoris filius nascerer. aut non
contigisset: aut non pfuisset renasci. Uis
videre furoris filiũ? Si vidisti sathanaz
tanqꝫ fulgur cadentẽ de celo. qd̃ est. in im-
petu furoris p̃cipitatũ ⁊ cognouisti de fu
rore dei. Deniqꝫ nõ est recordatus miseri-
cordie sue, quia cuz iratus fuerit miscdie

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-317/0205
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt